

Juny de 2013, núm. 77

En família

Butlletí de la Delegació Diocesana de Família i Vida

Pregària pels abuelos i iaies

Déu i pare bo que ens estimes i ens cerques,
et coneixem com a Pare bondadós
per tenir un cor tan gran que mai ens deixa,
per això et demanem per aquells que són d'edat
amb cors oberts i mirades de bondat plenes.

Mirant la vida que hi ha davant nostre,
fes que amb la seva experiència,
des de l'estima i donació, tot fet ja vivència,
ens transmetin els valors i també les idees
per tenir un món millor i millorar l'existència.

Són els nostres avis i avies, els abuelos i les iaies,
i al ser, nosaltres, perllongament de ses vides,
tot emmirallant-nos des de la infantesa,
et demanem Pare d'Amor,
per la intercessió de Maria, Reina de les famílies,

que el teu Esperit ens assisteixi
per tal que la nostra paraula sigui una carícia,
el gest i la mirada l'acaronament d'un bes,
el posat sigui amable i mai, mai, hi hagi desídia
ni deixadesa en l'amor als grans de la família.

També amb la resta de la gent,
que el seu record amable,
tot i colpit pel sofriment,
ens ajudi a mirar oberts
i ser capaços d'atansar-nos sempre a l'altre.

Fes, Senyor, que el record de les seves vides,
ens duguí als dies en que ells foren la nostra mà,
camí per saber caminar,
nau d'educació vital on les rialles senzilles
de tot feien alegria i benestar.

El nostre riure va ser el seu
i amb les nostres mans petitones,
acaronàvem la seva pell rugosa,
solcs i rierols de plena bondat,
tacte fluït que construir esmerçant.

Senyor Déu que ens estimes,
siguis la llum en el seu camí,
que no els falti la mirada,
que sempre siguin estimats així,
que quan marxin al cel et trobin

doncs et podem dir que nosaltres som testimonis
de quant ens estimaren aquí,
que del teu amor foren espurna
i que, tot i que només fos un bri, el teu Regne
portaren amb l'amor que prodigaven aquí.

Jesús, cor amarant, permet-los-hi arribar a tu
i, trobant-se al Joaquim i l'Anna, els teus avis
estimats, puguin lloar-te per sempre.
T'ho demanem a tu, que vius i regnes pels segles
i no ens abandones pas. Amén.

Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida

Ja s'ha fet la convocatòria del Certamen, el termini del qual
s'exhaurirà el proper 31 d'agost. Les bases es poden trobar en el
següent enllaç: <http://www.bisbatlleida.org/noticia/14-05-2013/bases-del-certamen-literari-mari%C3%A0>

**Certamen Literari Marià
en honor de la
Mare de Déu del Castell,
de Tragó de Noguera**

Moments de saviesa

Les persones s'integren en grups per fer junts el que no pot fer igual de bé cadascuna d'elles per sí sola. Elegeix la teva comunitat amb molta cura. Estan canviant el món. Més encara, et canvien a tu.

Joan Chittister
Escollar amb el cor

De cine!

Títol: Marcelino, pan y vino

Director: Jose Luis Gutierrez

País: Mèxic 2010

Guió: José María Sánchez Silva (novel·la original) i Mikel Garcia Bilbao (guió)

Protagonistes: Mark Hernández (Marcelino), Jorge Lavat, Alejandro Tomassi i Teresa Ruiz. **Música:** Felipe Perez Santiago

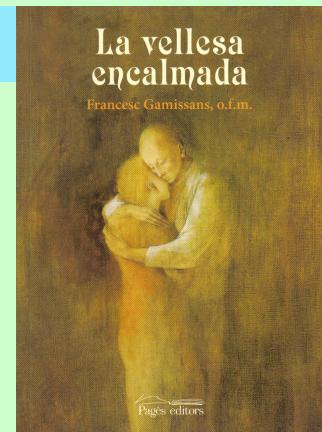
És l'adaptació de la novel·la de J.M. Sánchez Silva (portada al cine al 1955) emmarcada en la Revolució Mexicana. Narra la vida de Marcelino, un petit orfe que després de ser abandonat és adoptat per una comunitat de franciscans. Desobeint la prohibició de pujar a l'àtic del convent, un dia troba en ell una imatge del Crist crucificat. Marcelino pensa que té fam li porta de menjar pa i vi, i, després de diverses visites, acaba fent-se el seu amic i li confia el seu desig més íntim: conèixer la seva mare. Llavors, per la seva fe, la d'un infant, té lloc un miracle que va més enllà de qualsevol anhel.

Maria Lluïsa i Joan

Què tenim per llegir

La vellesa encalmada, Francesc Gamissans, o.f.m., Pagès Editors (2012).

És un llibre adreçat a lectors en general, considerant que generalment no tindran gaire temps ni humor per ficar-se a llegir. L'autor suposa que no hi haurà gaire públic jove que ho llegeixi, al qual li reserva la sorpresa de descobrir des de la perspectiva de la distància, els camins de futur que els esperen si arriben a vells. A la gent gran els diu que s'ho passaran bé perquè recordaran ocurrències o esdeveniments de la seva vida similars als exposats en el llibre. Des d'aquests fets es van repassant temes com l'acceptació d'un mateix i l'estimar els altres, la tendresa i l'amor recíprocs, la realitat del pas dels dies amb la necessitat d'aprendre a viure, la necessitat de mantenir-se ocupat, l'assumpció de la soledat,... també s'endinsa en reflexions sobre el temps, la presència dels avis a casa, la llibertat desitjada,... Finalment l'autor tracta algunes experiències de vida en torn a la vellesa, la necessitat de pau i perdó i el tema de la fe. Tot plegat, un llibre que pot fer molt bé a tothom donat que ajudarà a conèixer-se a un mateix i a entendre els altres, en aquest cas els que viuen el moment de la vellesa.

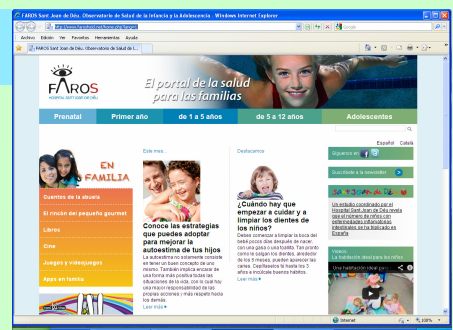
Núria i Pau

Si navegues per Internet...

Pàgina de l'Hospital de Sant Joan de Déu en la que hi ha un munt de orientacions, consells, suggeriments,... i materials molt adients pel coneixement dels infants i els adolescents, l'educació i la cura de la salut.

És molt important l'apartat *Cuadernos faro* en el que es poden trobar les publicacions que grans especialistes han anat fent sobre aquests temes.

Mercè i Salva

<http://www.faroshsjd.net>

Els nostres temes

La família que viu l'Amor, model de família proposat per l'Església

En realitat el que l'Església ens està proposant com a model és la família natural, sense cognoms ni penjolls, que viu des de la senzillesa i la humanitat, atenent al devenir de cada dia des de la seva plenitud d'una comunitat d'amor que genera vida. En aquest viure plenament, certament aquesta família està oberta a Déu i el viu com aquell que és present en la seva quotidianitat, l'amor que reben del qual és una certesa que els vivifica i dóna esperança, i els obre a la vida, és a dir als altres des de l'amor i l'estima. És clar, tot això és massa llarg com a títol, deixem-lo com està.

Però l'Església ens està proposant, i en aquests moments és quelcom de molta importància que ho faci donada l'actitud de deshumanitzadora que la nostra societat està adoptant davant la família, que la família sigui un cau d'amor on tothom es trobi arrecerat, que hi hagi unes relacions que acollin cadascú, inclòs els més dèbils, que sense dir res s'estigui educant la gestió de les emocions des de l'acceptació, la generositat, ... un lloc on des de la sana rivalitat i la confrontació fraterna es puguin preparar els membres de la societat per viure en ella donant i aportant els seus talents; una comunitat on, a més a més d'estar oberts a la vida es generi la vida perquè això només pot tenir lloc en els llocs on hi ha amor..

Quan l'Església eleva hom als altars en un procés en el que primer és declarat venerable, després és beatifica i, finalment, és canonitzat, el que està fent és dir-nos a tots els fidels, i a qui vulgui acceptar el que ella diu, que d'aquella persona tenim la certesa de que està al cel (en la plenitud de la glòria del Pare) i que és un model per a tots els que encara peregrinem a la terra. D'aquesta manera, davant la evidència del paper de les famílies que viuen la seva fe i en són coherents, i veient la necessitat apressant de disposar de models vàlids que ens permetin copsar quina és la vida més natural, la que més satisfà a la persona i l'eleva a la categoria d'humana, l'Església ha iniciat el camí d'enaltir com a models a matrimonis que el dia de la seva boda van formar una família que, amb tots els entrebancs que ens porta la vida diària, han sabut assumir la realitat i el viure la seva entrega des de l'amor i amb l'Amor.

Primer va ser beatificat el matrimoni format per Luigi Beltrami Quatrocchi i Maria Corsini (2001), set anys després ho va ser el de Louis Martin i Zélie Guérin (els pares de santa Tereseta del Nen Jesús). Fins llavors, matrimonis, els dos membres del qual eren sants hi havia molts (Sant Isidre Llauredor i la seva esposa Santa Maria de la Cabeza, per exemple), però mai, fins ara, havien estat beatificats els dos com a matrimoni, fins i tot partint d'un mateix miracle per la beatificació, és a dir: ara se'ns proposa que la seva vida va ser exemplar com a matrimoni.

Ja vam comentar que a Madrid s'havia iniciat el procés de beatificació del matrimoni Alvira-Domínguez format per Tomás i Paquita, morts al 1992 i 94 respectivament (vegeu *En Família* n°70). Doncs ara hi ha dos més, el procés dels quals s'ha iniciat. Es tracta de Manuel i Adela, (Casenoves-Soldevila) matrimoni de Xàtiva, casats en 1924, amb 20 i 18 anys respectivament, després de deixar clares algunes coses.

Ella, que li estimava molt i veia que ell també, però que anava una mica tebi en la pràctica religiosa, després d'estar-ho pregant davant el sagrari, li va dir: *Manolo, si no eres capaç de compartir conmigo la assistència a Misa y al Rosario, tendré que dejarte*. Ell, que ja es devia d'esperar alguna cosa així, li va respondre: *¡Adela, contigo siempre!* I van viure 34 anys de matrimoni.

L'altre cas del qual s'ha obert el procés de beatificació és el del matrimoni Manelli Gualandris (Settimio, 1886-1978, i Licia, 1907-2004), italians, casats al 1926, després que els presentés San Pío de Pietrelcina, amb el qual van tenir una amistat profunda, i models de fe, espiritualitat, amor, generositat i confiança en la Providència.

Recordem-ho, tenim la certesa que són al cel, en són un model, ... i, també, els hi podem demanar que intercedeixin per nosaltres davant el Pare.

Blanca i Juan Luis

Emocions i família

M'agradaria compartir algunes de les idees de l'article¹ escrit per Esther García Navarro, que ens recorda que emocions com l'estrès, l'ansietat, la por, la tristesa, la ràbia... estiguin més presents en les nostres vides del que voldríem. I això ens condiona a generar un determinat clima a les llars i uns efectes amb el tipus de relació que establím amb les persones del nostre entorn. És a dir, quan sentim tristesa, por o ansietat, actuem i ens relacionem de la mateixa manera que quan sentim alegria, serenor o agraïment?

Dit això, convido a fer una petita reflexió sobre: Com em sento habitualment? Per què em sento així? Com expresso el que sento? Des de quina emoció em relaciono amb la meua parella? I amb els meus fills/es? Aquesta emoció, m'ajuda a viure satisfactòriament la situació i moment actual? Què puc fer per mantenir-la o què puc fer per canviar-la i sentir-me millor?

Com deia Sòcrates "Coneix-te a tu mateix", és a dir, com puc comprendre i legitimar que el meu fill està enfadat o té por, si no puc reconèixer en mi mateix l'emoció de la ràbia o la por?

Es tractaria de detectar com ens sentim, parar atenció a les pròpies emocions, tant si estem contents com tristos, enfadats, sorpresos... Posar nom a les emocions i trobar la causa que les ha provocat, per tal de cercar la millor manera d'expressar-les i identificar els gestos relacionats amb cadascuna de les emocions.

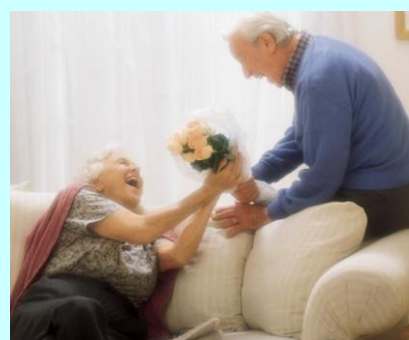
Ara bé, encara que totes les emocions siguin legítimes, és important diferenciar entre estar enfadats (és totalment legítim i acceptable) i pegar a un amic pel fet de sentir enuig (impulsivitat). Estar enfadat és legítim, el que no és legítim ni acceptable és pegar algú com a conseqüència de l'enuig o la ràbia.

Per acabar, només destacar un altre element clau per poder educar des de la comprensió i connectar emocionalment amb els nostres éssers estimats: l'empatia. Aquesta permet mirar el món des dels ulls de l'altre i intentar comprendre la situació des del seu punt de vista i la seva emoció.

Així doncs, desenvolupant la capacitat que tothom té de ser conscient i regular les emocions, s'afavorirà un clima familiar més caracteritzat per la convivència, el consens i l'harmonia, que no per la confrontació i generació de nous conflictes, sovint innecessaris i esgotadors.

Marta Macarulla

Psicopedagoga i Màster en Educació Emocional

¹ Bisquerra, R. (Coord), Punset, E., Mora, F., García, E. et al. (2012). *¿Cómo educar las emociones? La inteligencia emocional en la infancia y la adolescencia*. Esplugues de Llobregat: Hospital Sant Joan de Déu. Disponible a: www.faroshsjd.net